

Se réconcilier avec Dieu

Par Kelly R. Johnson
des soixante-dix

Împăcați-vă cu Dumnezeu

Vârstnicul Kelly R. Johnson
din Cei Șaptezeci

Conférence générale d'octobre 2025

La réconciliation avec Dieu grâce à l'expiation de Jésus-Christ conduit à une foi inébranlable.

Lorsque j'étudie les Écritures, je tombe sur des mots qui attirent vraiment mon attention, principalement parce qu'ils ont une signification particulière en raison des expériences que j'ai vécues au cours de ma vie. J'ai fait carrière en tant qu'expert-comptable judiciaire. Dans ce contexte, le terme réconcilier a attiré mon attention tandis que je lisais les Écritures. Mon travail consistait à rapprocher (« réconcilier » en anglais, N.d.T) les montants déclarés avec les documents comptables en appliquant des principes de comptabilité, d'audit et d'investigation. En d'autres termes, mon objectif était de faire coïncider les rapports financiers avec les documents financiers correspondants pour en garantir l'exactitude et la validité. Je cherchais diligemment à corriger les écarts et je consacrais beaucoup de temps à résoudre les divergences, même minimes.

L'apôtre Paul a supplié les Corinthiens en ces termes : « Soyez réconciliés avec Dieu ! » Être réconcilié avec Dieu signifie être ramené en harmonie avec Dieu ou rétablir une relation avec Dieu qui a été tendue ou rompue à cause de nos péchés ou de nos actions. En termes simples, être réconcilié avec Dieu signifie conformer notre volonté et nos actions à la volonté de Dieu ou, comme Russell M. Nelson l'a enseigné, laisser Dieu prévaloir dans notre vie.

Comme les Écritures l'enseignent, nous sommes libres d'agir par nous-mêmes, de « choisir le chemin de la mort éternelle ou le chemin de la vie éternelle ». Mais si nous ne sommes pas diligents, cette liberté d'agir par nous-mêmes

Împăcarea cu Dumnezeu, prin ispășirea lui Isus Hristos, duce la credință de neclintit.

Când studiez din scripturi, întâlnesc cuvinte care chiar îmi captează atenția, în primul rând pentru că au un sens special datorită experiențelor pe care le-am trăit în timpul vieții. Am avut o carieră de expert contabil. Având în vedere acest context, cuvântul împăcare mi-a captat atenția în timp ce citeam din scripturi. Treaba mea era să fac ca sumele raportate să corespundă cu înregistrările financiare punând în practică abilități contabile, de audit și de investigare. Cu alte cuvinte, obiectivul meu era să aliniez rapoartele financiare la documentele financiare justificative pentru a asigura acuratețea și validitatea acestora. Am depus eforturi sârguincioase pentru a rezolva discrepanțele și era normal să aloc mult timp rezolvării chiar și a celor mai mici discrepanțe.

Apostolul Pavel i-a implorat pe corinteni să se „[împace] cu Dumnezeu”. A fi împăcați cu Dumnezeu înseamnă a fi din nou în armonie cu Dumnezeu sau a restaura o relație cu Dumnezeu care a fost tensionată sau ruptă din cauza păcatelor sau faptelor noastre. Simplu spus, să fim împăcați cu Dumnezeu înseamnă să ne aliniem voia și faptele la voia lui Dumnezeu sau, așa cum ne-a învățat președintele Russell M. Nelson, să-L lăsăm pe Dumnezeu să aibă întâietate în viața noastră.

Așa cum suntem învățați în scripturi, suntem liberi să acționăm noi înșine, „să [alegem] calea morții nepieritoare sau calea vieții veșnice”. Dar, dacă nu suntem sârguincioși, această libertate de a acționa noi înșine ar putea duce la pierderea

peut nous amener à nous conformer de moins en moins à la volonté de Dieu.

Le prophète Jacob a enseigné que, lorsque nous ne sommes pas en harmonie ou en accord avec Dieu, le seul moyen de parvenir à la réconciliation est de se « réconcilie[r] avec [Dieu] par l'expiation du Christ ». Nous devons comprendre que la réconciliation dépend de la miséricorde, ce qui implique que l'expiation, l'acte généreux de Jésus-Christ, rend la réconciliation possible.

En réfléchissant à votre vie, pensez à une occasion où vous vous êtes sentis loin de notre Père céleste parce que vous vous étiez détournés de lui. Par exemple, peut-être êtes-vous devenus moins diligents dans vos prières ou dans le respect de ses commandements. Tout comme nous choisissons de nous éloigner de Dieu, nous devons choisir de faire des efforts pour nous réconcilier avec lui. Le Seigneur a mis l'accent sur notre responsabilité lorsqu'il a dit : « Approchez-vous de moi, et je m'approcherai de vous ; cherchez-moi avec diligence et vous me trouverez, demandez et vous recevrez, frappez et l'on vous ouvrira. »

Comment le Sauveur nous aide-t-il à rétablir cette importante relation et à nous réconcilier ? En ce qui me concerne, je fais de grands progrès dans mon cheminement vers la réconciliation avec Dieu lorsque je suis le conseil du président Nelson en me repentant chaque jour. Je ressens cela parce que la réconciliation signifie le rétablissement d'une relation brisée, en particulier entre Dieu et l'humanité, en supprimant la barrière du péché.

L'une des grandes réconciliations relatée dans les Écritures est celle d'Énos. Quelque chose dans sa vie n'était pas en accord avec Dieu. Il a montré l'exemple en s'en remettant à l'expiation de Jésus-Christ pour se réconcilier avec Dieu. Il a expliqué son désir de se repentir, son humilité, ce sur quoi il a concentré son attention et sa détermination. Sa réconciliation avec Dieu a été confirmée lorsqu'une voix lui est parvenue, disant : « Énos, tes péchés te sont pardonnés, et tu seras béni. » Énos a reconnu l'influence que le repentir et la réconciliation ont eue sur lui lorsqu'il a dit : « Et moi, Énos, je savais que Dieu ne pouvait mentir ; c'est pourquoi ma culpabilité était balayée. »

La réconciliation apporte non seulement un soulagement de la culpabilité, mais aussi la paix en nous-mêmes et avec autrui. Elle guérit les

alinierii la voia lui Dumnezeu.

Profetul Iacov ne-a învățat că, atunci când nu suntem în armonie cu Dumnezeu sau nu suntem aliniați la voia Sa, singurul mod prin care putem ajunge la împăcare este să fim „împăcați cu [Dumnezeu] prin ispășirea lui Hristos”. Trebuie să înțelegem că împăcarea depinde de milă, ceea ce înseamnă că actul plin de har al ispășirii lui Isus Hristos face posibilă împăcarea.

Când cugetați asupra propriei vieți, gândiți-vă la un moment în care v-ați simțit distanți de Tatăl Ceresc pentru că v-ați îndepărtat de El. De exemplu, poate că ați devenit mai puțin sânguincioși în rugăciunile dumneavoastră către El sau în ținerea poruncilor Sale. Așa cum alegem să ne distanțăm de Dumnezeu, tot așa trebuie să alegem să începem efortul de a ne împăca. Domnul a subliniat responsabilitatea noastră când a spus: „Apropiați-vă de Mine și am să Mă apropii de voi; căutați-Mă cu toată sânguința și Mă veți găsi; cereți și veți primi; bateți și vi se va deschide”.

Cum ne ajută Salvatorul să restaurăm această relație importantă și să ne împăcăm? În ceea ce mă privește, fac progrese mari în călătoria mea de împăcare cu Dumnezeu atunci când urmez sfatul propovăduit de președintele Nelson și mă pocăiesc în fiecare zi. Motivul este acela că împăcarea înseamnă restaurarea unei relații rupte, în special între Dumnezeu și omenire, prin îndepărtarea barierei reprezentate de păcat.

Una dintre cele mai mari împăcări despre care citim în scripturi este aceea a lui Enos. Ceva din viața lui nu se alinia la voia lui Dumnezeu. El a fost un exemplu de bizuire pe ispășirea lui Isus Hristos pentru împăcarea cu Dumnezeu. El a explicat dorința sa de a se pocăi, umilința sa, obiectivul său și hotărârea sa. Împăcarea sa cu Dumnezeu a fost confirmată când un glas a venit către el spunând: „Enos, păcatele tale îți sunt iertate, iar tu vei fi binecuvântat”. Enos a recunoscut efectul pe care l-au avut pocăința și împăcarea asupra lui când a spus: „Iar eu, Enos, am știut că Dumnezeu nu putea să mintă; prin urmare, vina mea a fost ștearsă”.

Împăcarea aduce cu sine nu doar alinare de la sentimentele de vinovăție, ci și pace lăuntrică și cu ceilalți. Ea vindecă relații, înmoaie inimi și

relations, adoucit les cœurs et renforce notre vie de disciple, apportant une plus grande confiance devant Dieu. Un autre fruit de la réconciliation, qu'Énos a décrit dans son récit, m'apporte beaucoup d'espoir et de confiance. Il a déclaré : « Et lorsque moi, Énos, j'eus entendu ces paroles, ma foi au Seigneur commença à être inébranlable. »

Quand j'étais enfant, mon grand-père maternel avait une grande cerisaie. J'ai eu l'occasion de travailler dans cette cerisaie, principalement l'été lors de la récolte des cerises. Quand j'étais très jeune, ma participation se limitait à recevoir un seau et à grimper dans un arbre pour cueillir les cerises.

La récolte des cerises a beaucoup changé lorsque mon grand-père a acheté une machine qu'on appelle un « secoueur d'arbres ». Cette machine saisit le tronc de l'arbre et le secoue, faisant tomber les fruits sur des filets pour les y recueillir. J'ai remarqué que, lorsque le secoueur commençait à secouer un cerisier, presque toutes les cerises en tombaient en quelques secondes. J'ai aussi remarqué que certaines cerises ne tombaient pas, que l'on secoue l'arbre pendant dix secondes ou même une minute entière. Elles restaient réellement inébranlables.

Il est possible de faire tomber les cerises d'un arbre en le secouant car elles libèrent de l'éthylène. Cette hormone affaiblit la couche de cellules entre la tige de la cerise et l'arbre. Par conséquent, la tige d'une cerise mûre se détache plus facilement de l'arbre, car son lien est affaibli.

Dans les Écritures, nous apprenons que le tronc d'Isaï est une métaphore du Messie, Jésus-Christ, dont il a été prophétisé qu'il viendrait de la lignée d'Isaï, le père du roi David. Tout comme l'éthylène affaiblit le lien d'une tige de cerise mûre, la désobéissance, les doutes et les peurs peuvent affaiblir notre lien au tronc d'Isaï, c'est-à-dire à Jésus-Christ, nous permettant d'être facilement ébranlés et séparés de lui. Aussi fidèles que nous soyons, nous devons veiller à ce que notre lien à Jésus-Christ ne s'affaiblisse pas.

Dans les Doctrine et Alliances, même les fidèles reçoivent un avertissement : « Mais il est possible que l'homme déchoie de la grâce et se détourne du Dieu vivant. » Le Seigneur ajoute : « Oui, [...] que même ceux qui sont sanctifiés prennent garde aussi. » Pour éviter de tomber, le Seigneur recommande « que l'Église prenne garde et prie toujours de peur de tomber en tentation ».

ne întărește ucenicia aducând cu sine încredere crescută înaintea lui Dumnezeu. Ceea ce îmi aduce speranță și încredere este un alt rod al împăcării descris de Enos când a spus: „Și după ce eu, Enos, am auzit aceste cuvinte, credința mea în Domnul a devenit de neclintită”.

Când eram copil, bunicul meu din partea mamei avea o livadă mare de cireși. Am avut ocazia să lucrez în livadă, mai ales vara, în timpul culesului cireșelor. Când eram foarte mic, mi-am dat seama că implicarea mea se rezuma la faptul de a primi o găleată și de a fi trimis să mă urc în pom pentru a culege cireșe.

Culesul cireșelor s-a schimbat semnificativ când bunicul meu a cumpărat un utilaj numit scuturător de cireși. Acest utilaj prinde trunchiul pomului și îl scutură, făcând ca cireșele să cadă din pom pe plasele care sunt folosite pentru strângerea lor. Am observat că, atunci când utilajul începea să scuture pomul, aproape toate cireșele cădeau din pom în câteva secunde. Am observat, de asemenea, că nu conta dacă pomul era scuturat 10 secunde sau un minut întreg, unele cireșe nu cădeau. Ele chiar erau de neclintite.

Scuturarea cireșelor dintr-un pom este posibilă din cauza secreției de etilenă. Acest hormon determină slăbirea stratului de celule dintre codița cireșei și pom. Prin urmare, codița unei cireșe coapte se desprinde mai ușor de pom din cauza legăturii slăbite.

În scripturi, aflăm că tulpina lui Isai este o metaforă pentru Mesia, Isus Hristos, despre care s-a profetizat că urma să provină din seminția lui Isai, tatăl împăratului David. Așa cum etilena slăbește legătura codiței unei cireșe coapte, tot așa nesupunerea, îndoielile și temerile ne pot slăbi legătura cu tulpina lui Isai, sau Isus Hristos, făcându-ne să fim ușor de scuturat și de despărțit de El. Oricât de credincioși am fi, trebuie să ne ferim de slăbirea legăturii noastre cu Isus Hristos.

În Doctrină și legăminte, chiar și cei credincioși sunt avertizați: „Dar există o posibilitate ca omul să cadă din har și să se despartă de Dumnezeu cel Viu”. Domnul continuă: „Da... chiar cei care sunt sfințiți să ia în considerare, de asemenea”. Pentru a evita căderea, Domnul ne sfătuiește: „De aceea, Biserica să fie atentă și să se roage întotdeauna, ca să nu cadă în ispită”.

On pourrait assimiler l'état consistant à être facilement secoué ou ébranlé à ce que les Écritures décrivent comme le fait d'être mûr pour la destruction, avec des conséquences imminentes. Cette expression peut aussi être utilisée dans un sens plus large pour indiquer un état de dégradation, de corruption ou de déclin qui rend quelque chose susceptible de s'effondrer ou de tomber en ruine.

Que représente cette maturité ? Cela signifie-t-il atteindre le point où nous sommes incapables de changer ? Non, je pense que cela signifie que nous atteignons un point dans le temps où nous ne sommes plus disposés à changer. L'antidote pour ne pas devenir mûrs pour la destruction est de faire les choses qui renforcent notre lien à Jésus-Christ. Comme je l'ai mentionné, le repentir a amené Énos à acquérir une foi inébranlable. Il y a de la force dans le repentir, un repentir régulier, prompt et fréquent. Comme le président Nelson nous l'a enseigné : « Rien n'est plus libérateur, plus ennoblissant ni plus indispensable à notre progression individuelle qu'un repentir régulier, quotidien. »

En plus de prêcher le repentir, le prophète Jacob a enseigné que le fait d'être conscient de la main de Dieu dans notre vie, de rechercher et de recevoir la révélation, et d'écouter Dieu quand il parle, nous aide à ne pas être ébranlés. Jacob a aussi enseigné : « C'est pourquoi nous sondons les prophètes, et nous avons beaucoup de révélation et l'esprit de prophétie ; et ayant tous ces témoignages, nous obtenons l'espérance, et notre foi devient inébranlable. » Le fait d'écouter les paroles et les invitations des prophètes et des apôtres, et d'agir en conséquence, nous remplira d'espérance, de confiance et de force, et nous permettra d'acquérir une foi inébranlable.

J'ai appris que le désir d'être réconcilié avec Dieu doit s'accompagner du désir de se repentir. Le repentir et le fait de goûter aux bénédictions de l'expiation de Jésus-Christ conduisent à une foi inébranlable. Une foi inébranlable conduit au désir de toujours se réconcilier avec Dieu. C'est un modèle en boucle et qui se réitère.

Frères et sœurs, je vous invite à vous réconcilier avec Dieu grâce à l'expiation de Jésus-Christ. Je témoigne que le fait de contracter des alliances et de les respecter renforce notre lien au Sauveur, ce qui nous permet d'éviter d'être mûrs pour la destruction. Je témoigne que cette

Starea de a fi ușor de scuturat ar putea fi echivalată cu ceea ce scripturile descriu ca fiind copti pentru distrugere, cu consecințele iminente ale acțiunilor. Expresia poate fi folosită și într-un sens mai larg pentru a indica o stare de degradare, corupere sau declin care face ca ceva să fie predispus la prăbușire sau ruină.

Ce înseamnă această coacere? Înseamnă că putem ajunge într-un punct în care nu mai suntem capabili să ne schimbăm? Nu, cred că înseamnă că putem ajunge într-un moment în care nu mai suntem dornici să ne schimbăm. Antidotul pentru a nu ajunge copti pentru distrugere este să facem acele lucruri care ne vor întări legătura cu Isus Hristos. Așa cum s-a menționat, pocăința l-a condus pe Enos către punctul în care a avut credință de neclintit. Există tărie în pocăire – pocăirea cu regularitate, promptă și frecventă. Președintele Russell M. Nelson ne-a învățat: „Nimic nu este mai eliberator, mai nobil sau mai crucial pentru progresul nostru personal decât concentrarea cu regularitate, zilnică, asupra pocăinței”.

Pe lângă propovăduirea pocăinței, profetul Iacov ne-a învățat că a fi conștienți de mâna lui Dumnezeu în viața noastră, a căuta și a primi revelație și a-L asculta pe Dumnezeu când vorbește, toate acestea ne ajută să nu fim scuturați. Iacov ne-a mai învățat: „Prin urmare, îi cercetăm pe profeți și avem multe revelații și spiritul profeției; și având toate aceste mărturii, noi căpătăm o speranță și credința noastră devine [de neclintit]”. Ascultarea și punerea în practică a cuvintelor și invitațiilor profeților și apostolilor ne poate umple de speranță, încredere și tărie, făcându-ne credința de neclintit.

Am învățat că dorința de a fi împăcat cu Dumnezeu trebuie însoțită de dorința de a mă pocăi. Pocăirea și trăirea binecuvântărilor ispășirii lui Isus Hristos duc la o credință de neclintit. Credința de neclintit duce la dorința de a fi întotdeauna împăcați cu Dumnezeu. Acesta este un tipar ciclic sau iterativ.

Dragi frați și surori, vă invit să vă împăcați cu Dumnezeu prin ispășirea lui Isus Hristos. Depun mărturie că faptul de a face legăminte și de a le ține face ca legătura noastră cu Salvatorul să fie puternică, evitând astfel să ajungem să fim copti pentru distrugere. Depun mărturie că această

réconciliation avec Dieu, grâce à l'expiation de Jésus-Christ, conduit à une foi inébranlable.

Je sais que notre Père céleste nous aime, vous et moi, et qu'il a envoyé son Fils bien-aimé, Jésus-Christ, pour être notre Sauveur, notre Rédempteur et le grand Réconciliateur. Je témoigne de Jésus-Christ et je le fais au nom de Jésus-Christ. Amen.

împăcare cu Dumnezeu, prin ispășirea lui Isus Hristos, duce la credință de neclintit.

Știu că Tatăl Ceresc ne iubește, pe dumneavoastră și pe mine, și că L-a trimis pe Fiul Său Preaiubit, Isus Hristos, să fie Salvatorul și Mântuitorul nostru și Marele Împăciuator. Depun mărturie despre Isus Hristos și fac aceasta în numele lui Isus Hristos, amin.